

O wynikach wykonania planu 6-letniego i podstawowych założeniach planu 5-letniego w latach 1956-1960

- wewnątrz numeru

GAZETA BIAŁOSTOCKA

Organ KW Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

ROK VI, Nr 184 (1527)

piątek, 3. VIII. 1956 r.

Cena 20 gr

Nowe zasady dokonywania zmian w planach inwestycyjnych Uchwała Prezydium Rządu

WARSZAWA. — W celu uproszczenia trybu przeprowadzenia zmian w planach inwestycyjnych Prezydium Rządu podjęło uchwałę w sprawie nowych zasad dokonywania tych zmian.

Zgodnie z uchwałą, dopuszczalne są zmiany w planie inwestycyjnym, jeżeli umożliwiają o terminowy lub przedterminowy wzrost zdolności produkcyjnej obiektu uwzględnionego w planie, jeżeli przyczyniają się do osiągnięcia właściwego tempa zaawansowania budowy na rok następny, jeżeli wpłyną na koncentrację środków inwestycyjnych rozproszonych na zbyt wielką liczbę obiektów, względnie jeżeli przyczynią się do obniżenia zapasów niezainstalowanych maszyn i urządzeń.

Uchwała wskazuje również w jakich przypadkach nie wolno dokonywać zmian w planie inwestycyjnym.

Zgodnie z uchwałą, poszczególni inwestorzy — w myśl uchwały o rozszerzeniu ustroniewania dyrektorów przedsiębiorstw — otrzymają większą swobodę działania. Decyzji Rady Ministrów lub Prezydium Rządu wymaga jedynie zmiana ogólnego limitu planu inwestycyjnego resortu lub Prezydium Woj. RN. Rola PKFG ograniczona zostaje do opracowania wniosków zawartych w projektach uchwał Prezydium Rządu oraz do koordynowania planów poszczególnych resortów i województw.

Delegacja PKOP wyjechała do Japonii

WARSZAWA. — W dniu 6 sierpnia br. rozpoczynają się w Tokio i Nagasaki II światowa konferencja przeciwko użyciu bomb atomowych i wodorowych oraz manifestacje w związku z rocznicą pierwszego bombardowania atomowego. Celem wzięcia udziału w konferencji i manifestacjach, wyjechała do Japonii delegacja Polskiego Komitetu Obronców Pokoju w składzie: Włodzimierz Szynarowski z Gdańska, przewodniczący Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Żegluga i docent dr Władysław Jasiński, kierownik Zakładu radiobiologii w Gliwicach.

Katastrofa samolotu LOT

ZIELONA GÓRA. — W zespole PGR Dąbroszyn cztery samoloty PLL „Lot” biorą udział w rozstawianiu nawozów fosforowych i potasowych na tamtejszych rozległych łakach.

W czasie lotów nad polami gospodarstwa Ługi Gorzyckie jeden z samolotów runął na ziemię wskutek defektu silnika. Pilot Edmund Kuszyński nie poniósł na szczęście żadnych obrażeń.

Niższe normy dla traktorzystów POM

WARSZAWA. — Ministerstwo Rolnictwa wprowadziło ostatnio bardzo istotne zmiany w normach wydajności pracy dla traktorzystów POM. Jak wykazała bowiem dotychczasowa praktyka, nie wszystkie dotychczasowe normy były właściwie ustalone. Zmiany idą w kierunku zmniejszenia niektórych obowiązujących dotychczas norm, co pozwoli traktorzystom na ich łatwiejsze przekraczanie, a to zaś z kolei wpłynie na wzrost zarobków. Najważniejsze zmiany polegały na tym, że zmniejszono normy dla prac wykonywanych w trudnych warunkach glebowych i terenowych, wprowadzono normy na prace przeprowadzane na małych działkach, oraz obniżono normy dla traktorzystów, pracujących przy zbiorach z bóż o plonie większym niż 20 q z ha.

Wszystkie te zmiany zachęca traktorzystów do lepszego wywiązywania się ze swych obowiązków, szczególnie w okresie żniw, a także bardziej zainteresują ich pracą na polach gospodarzy indywidualnych — przede wszystkim małorolnych.

Nowe normy i związane z tym uprawnienia dyrektorów POM obowiązują już od 1 lipca br.

Traktorzyści POM w Narwi pierwsi w województwie zakończyli sprzęt żyta

Traktorzyści POM w Narwi, jako pierwsi w województwie zakończyli w dniu 2 bm. koszenie żyta. W najbliższych dniach sprzęt żyta ukończony zostanie również w rejonach POM Bielsk, Szczuczyn, Baciki i Hajnówka.

SUCHE — DO STODOŁY W pow. zambrowskim koszenie żyta jest już na ukończeniu. Zwieziono tu 50 proc. skoszonego zboża.

Zwózka trwa również we wsiach pow. bielskiego. W Topczewie w trakcie żniw powstał zespół wzajemnej pomocy, a wchodzący w jego skład gospodarze wspólnie kosili i zwozili zboże.

PO SPRZECIE — PODORYWKI

W pow. hajnowskim po skoszeniu żyta wielu gospodarzy kosi już pszenicę. Bartłomiej Grygoruk z Dubicz Osocznych zabrał wszystkie ścierniska i zasiał wykę. Podobnie Józef Kordeiwicz z gromady Zerczyce (pow. siemiatycki) dokonał podorywek i siewu poplonów.

W pow. hajnowskim o sprzęcie żyta pierwsza zameldowała spółdzielnia w Chytręj, a następnie w Siemianówce.

PIERWSZE ZBOŻE DLA PAŃSTWA

Pod tym hasłem chłopcy z naszego województwa w dniu 2 bm. do magazynu GS w Bielsku-Podlaskim 91 kg żyta z nowych zbiorów jako pierwszy w powiecie przywiózł Paweł Kasjanuk.

Zostaliśmy chwili

Zakończenie rozmów londyńskich w sprawie Suez

LONDYN. — Poznym wieczorem 2 bm. opublikowano wspólną deklarację ministrów spraw zagranicznych W. Brytanii, Francji i USA, podsumowującą wyniki konferencji w sprawie Kanału Sueskiego.

Deklaracja stwierdza, że „powinny być poczynione kroki w celu ustanowienia międzynarodowego zarządu Kanału Sueskiego”. Trzy rządy proponują w tym celu zwołanie międzynarodowej konferencji, która rozpozyczyłaby się w Londynie w dniu 15 sierpnia br. Na konferencję mają być zaproszone państwa, które były sygnatariuszami Konwencji Konstancyjskiej: Egipt, Francja, Włochy, Holandia, Hiszpania, Turcja, W. Brytania, Rosja (ZSRR). Ponadto zaproszonych zostanie 16 państw zainteresowanych w żegludze na Kanale Sueskim: Australia, Ceylon, Dania, Etiopia, Grecja, Indie, Indonezja, Iran, Japonia, Niemcy zachodnie, Nowa Zelandia, Norwegia, Pakistan, Portugalia, Szwecja i USA.

Budowa zapory assuańskiej wkrótce zostanie wznowiona

MOSKWA. — Agencja GASS powołując się na dziennik „Al Ahram” podaje, że 1 sierpnia odbyła się narada u ministra samorządu i prowincji oraz planowania, Abdel Latif el Bogdadi, na której omówiono sprawę budowy zapory assuańskiej. W naradzie uczestniczyli członkowie specjalnej egipskiej komisji planowania i budowy urządzeń hydrotechnicznych i zakładów przemysłowych, tak również pracownicy naukowcy i inżynierowie.

Dziennik stwierdza, że powzięta została uchwała o niezwłocznym wznowieniu prac nad projektem zapory oraz projektami zakładów kluczowych gałęzi przemysłu w rejonie Assuanu.

Z pobytu delegacji Sejmu PRL na Węgrzech

BUDAPEST. — W dniu 2 bm delegacja Sejmu PRL bawiąca obecnie na Węgrzech powróciła do Budapesztu z podróży po kraju.

W godzinach popołudniowych ci członkowie delegacji, którzy interesują się zagadnieniami rolnymi, zwiedzali Instytut Doświadczalny Hodowli i Klimatyzacji Roslin w Martonvasarhaly. Szczególnie interesujące dla gości polskich były doświadczenia instytutu w zakresie uprawy kukurydzy.

Pozostali członkowie Sejmu PRL zwiedzali w dniu 2 bm. Budapeszt.

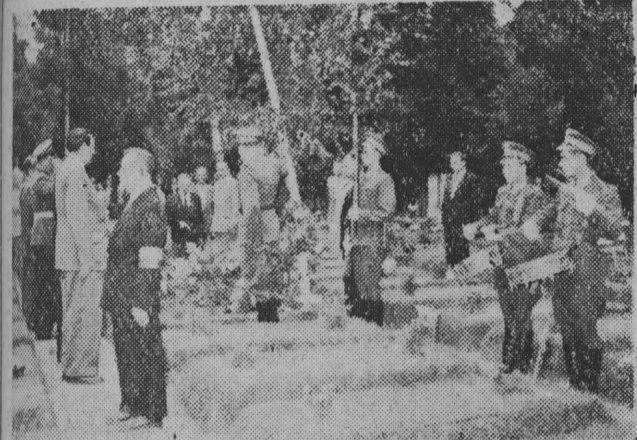
Niedawno na jeziorach augustowskich uruchomiono żeglugę pasażerską. NA ZDJĘCIU: statek pasażerski wpływa do kanału łączącego jezioro Białe z jeziorem Necko.

Fot. „Gazeta”

prosto w ACZY

wytkamy Kolegium Orzekającym przy Prezydium PRN w Bielsku - Podlaskim lekceważący stosunek do ludzi. Otrzymał bowiem doniesienia na ob. Wł. Lebie-dzińskiego z Sura-

ż o jeździe na polu i „załatwiało” go ponad 2 godziny. Czyżby dlatego, by grzywna wymierzona w tych warunkach bardziej wychowawczo wpłynęła na ob. Lebedzińskiego? (hk)

W dniu 1 sierpnia br. w 12 rocznicę Powstania Warszawskiego na Cmentarzu Wojskowym na Powązkach w Warszawie zaciągnięto warty honorowe i złożono wieńce na mogiłach żołnierzy z 1939 r. w kwaterze Gwardii Ludowej, przy pomniku AK i na grobach żołnierzy poległych w 1945 roku.

NA ZDJĘCIU: przy grobach żołnierzy poległych w 1939 roku. CAP - fot. Grzęda

Prezes Rady Ministrów przyjął delegację Komitetu Budowy Pomnika „Bohaterów Warszawy”

WARSZAWA. — W dniu 2 sierpnia br. Prezes Rady Ministrów Józef Cyrankiewicz przyjął delegację Komitetu Budowy Pomnika „Bohaterów Warszawy” w składzie: przewodniczący Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy J. Zarzycki, I sekretarz KW PZPR S. Staszewski, przewodniczący Warszawskiego Zarządu ZBoWiD J. Szaniawski, poseł na Sejm i red. naczelny „Życia Warszawy” H. Korotyński, rzecznik X. Dunikowski, inż. architekt S. Jankowski, gen. F. Mróz, gen. J. Rómmel, płk. J. Rzepecki, Z. Kliszko.

W Fastach po regulacji płac

Jak donosiliśmy, w wielu zakładach przemysłowych przeprowadzana jest obecnie regulacja płac. W wyniku regulacji pracownicy wielu zakładów, których wynagrodzenie było ustalone dotychczas niewłaściwie, otrzymają podwyżkę.

Podczas przeprowadzania regulacji płac w kombinacie bawelnianym w Fastach placę przedak podwyższono będą średnio o 20 proc. Nie wzrosną jedynie zarobki tych robotników, którzy pracowali na niesłusznie wygórowanych stawkach akordowych. Trzeba dodać, że robotników takich jest niewiele. Podczas przeprowadzania regulacji, powołane przez Radę Zakładową i dyrekcję trybunały wyjaśniały robotnikom zasady nowego systemu plac Szczegółowych informacji o zarobkach udzielali też pracownicy działu plac.

Przy okazji warto zwrócić uwagę radom zakładowym i organizacjom partyjnym na potrzebie szerokiego wyjaśnienia celu i zasad regulacji plac. Chodzi o to, aby robotnicy do końca byli przekonani, że regulacja plac oparta jest na słusznej zasadzie właściwego opłacania pracy.

Bulgania i Chruszczow przyjeżdżają do Pakistanu

MOSKWA. — W dniu 2 sierpnia N. Bulganin i N. Chruszczow przyjeżdżają do Pakistanu z Mohammedem Aliu Hu'em na czesie i odbyli z nią przyjacielską rozmowę.

ROZMOWY LLOYD-PINEAU-DULLES

Konferencja międzynarodowa w sprawie Suez

LONDYN. — W czwartek przed południem ministrowie spraw zagranicznych trzech mocarstw zachodnich...

PRZEMOWIENIE EDENA W IZBIE GMIN

LONDYN. — W czwartek odbyła się w Izbie Gmin debata nad sprawą Kanału Sueskiego...

Świata PARYŻ

Rada Republiki uchwałała — po zatwierdzeniu przez Zgromadzenie Narodowe — 27. głosami...

HANOI. Demokratyczna Republika Wietnamu opowiada się za normalizacją stosunków z Niemiec...

NOVY JORK. W porcie Nantucket zmarł nukret W. Edgerton, który dokonywał podwodnych zdjęć zatonięgo wraku „Andrea Doria”...

ATENY. Podano tu do wiadomości, że prezydent Egiptu Nasser przyjął zaproszenie do złożenia wizyty w Grecji...

PEKIN. Od Morza Żółtego zbliża się w stronę północno-wschodnią Chiny cyklon...

KAIR. — Na konferencji młodzieży krajów arabskich w Aleksandrii przemawiał prezydent Nasser...

COLOMBO. Premier Ceylonu Bandaaranaike oświadczył i bry. na konferencji prasowej...

MOSKWA. Do portu leningradzkiego zawinęły dwa duńskie okręty wojenne...

NOVY JORK. Dziennik „New York Times” donosi, że w pierwszej połowie br. przewidywany wzrost produkcji w Nowym Jorku wzrósł...

Uchwała Prezydium Rządu w sprawie wysokości ekwiwalentów za deputaty węglowe

WARSZAWA. — Prezydium Rządu w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych podjęło uchwałę...

Trzęsienie ziemi w Jugosławii. BELGRAD. — Dnia 1 sierpnia o godz. 23 min. 3 w pobliżu miasta Gora-Milanovao (Serbia) zanotowano trzęsienie ziemi...

Pionier lotnictwa podbiegunowego jeden z najstarszych polskich lotników z wizytą w Leningradzie

Katastrofa statków u wybrzeży Holandii. W wybrzeży Holandii, dozwolony się dwa statki „Princes Beatrix” i „Mecklenburg”...

Cicha aproba Eisenhowera dla akcji Stassena

NOVY JORK. — Odbyła się tu pierwsza od czasu operacji konferencja prasowa Eisenhowera...

UCHWAŁA VII PLENUM KOMITETU CENTRALNEGO P Z PR Wynikach wykonania planu 6-letniego i podstawowych założeniach planu 5-letniego w latach 1956-1960

W okresie sześciolecia poważnie wzrósł potencjał przemysłowy kraju i produkcja przemysłu...

W okresie sześciolecia włożono wielki wysiłek w odbudowę Warszawy i w zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych...

W okresie sześciolecia włożono wielki wysiłek w odbudowę Warszawy i w zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych...

W okresie sześciolecia włożono wielki wysiłek w odbudowę Warszawy i w zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych...

W okresie sześciolecia włożono wielki wysiłek w odbudowę Warszawy i w zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych...

W okresie sześciolecia włożono wielki wysiłek w odbudowę Warszawy i w zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych...

W okresie sześciolecia włożono wielki wysiłek w odbudowę Warszawy i w zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych...

W okresie sześciolecia włożono wielki wysiłek w odbudowę Warszawy i w zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych...

W okresie sześciolecia włożono wielki wysiłek w odbudowę Warszawy i w zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych...

W okresie sześciolecia włożono wielki wysiłek w odbudowę Warszawy i w zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych...

W okresie sześciolecia włożono wielki wysiłek w odbudowę Warszawy i w zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych...

W okresie sześciolecia włożono wielki wysiłek w odbudowę Warszawy i w zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych...

W okresie sześciolecia włożono wielki wysiłek w odbudowę Warszawy i w zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych...

W okresie sześciolecia włożono wielki wysiłek w odbudowę Warszawy i w zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych...

W okresie sześciolecia włożono wielki wysiłek w odbudowę Warszawy i w zagospodarowanie Ziemi Odzyskanych...

Mapa Kanału Sueskiego

Był to kanał leż i przemocy

smutkie okręty, kazał zasypać kanał w 776 r. aby nie stanowił przeszkody dla cienkowłoch „wichrow pustyni”...

NA ZDJĘCIU: flaga egipska na siedzibie Towarzystwa Kanału Sueskiego w Port Suid.

Największy zbiór sztuki pornograficznej

NOVY JORK. — Socjolog amerykański dr Kinsey zaprezentował przedkolegium z USA, który chce zniszczyć wszystkie bazy...

LABOUR PARTY POPIERA EDENA. Po Edenie zabrakł głosu w imieniu opozycji przewodniczącego...

Kto posiada egzemplarz zbioru artykułów „Na przelomie”?

Wydział Historii Partii KC PZPR zwraca się do towarzyszy, którzy posiadają egzemplarz zbioru artykułów teoretycznych...

UCHWAŁA VII PLENUM KOMITETU CENTRALNEGO P Z PR O wynikach wykonania planu 6-letniego i podstawowych założeniach planu 5-letniego w latach 1956-1960

•• Ciąg dalszy ze str. 3

zawsze były efektywnie wykorzystywane. Przeważały równocześnie zbyt szeroki front robót, nie koncentrowano się na najważniejszych obiektach i szybkim ich uruchomieniu. Budowano zbyt drogo i zbyt okazale, zbyt długo i za opieszale. W wyniku omówionych uprzednio zmian w planie oraz braków i błędów, efekty nowych inwestycji były niedostateczne, a główny przyrost produkcji w planie 6-letnim został osiągnięty w starych zakładach.

W przemyśle maszynowym dokonano poważnych inwestycji, których część nie jest dostatecznie wykorzystana, zwłaszcza w przemyśle motoryzacyjnym, przy niedostatecznym natomiast nakładach na takie gałęzie przemysłu maszynowego jak przemysł maszyn rolniczych, przemysł maszyn dla górnictwa i budownictwa oraz produkcja wyposażenia energetycznego i chemicznego.

W roku wykonania planu, na skutek konieczności dodatkowych inwestycji obronnych oraz zbyt niskiego oszacowania kosztów inwestycji i nerealnych w wielu przypadkach kosztorysów inwestycyjnych, dokonywano przesunięć w planach dofinansowania budowlę z zwłaszcza w przemyśle ciężkim i uszczuplały nakłady na inne gałęzie produkcji i inwestycje socjalno-kulturalne.

W wyniku związanej z tym redukcji nakładów inwestycyjnych ograniczono rozwój niektórych gałęzi przemysłu, posiadających dobre warunki rozwoju w Polsce, jak przemysł materiałów budowlanych i pewne gałęzie przemysłu chemicznego oraz transportu.

W rezultacie, na skutek częstych zmian w planach inwestycyjnych, dofinansowania i wydatków, powstały dysproporcje pomiędzy zdolnościami produkcyjnymi powołanych za sobą gałęzi przemysłu jak i wewnątrz poszczególnych gałęzi. Zostały zamrożone poważne środki w rozpoczętych a nie zakończonych w terminie obiektach. Wykorzystanie zbudowanych w okresie planu 6-letniego, ale nienależycie jeszcze wykorzystanych zakładów, powinno stać się podstawą znaczącego wzrostu produkcji w wielu gałęziach przemysłu w okresie planu 5-letniego, a także w przyszłości.

3. Zapewnienie sytuacji międzynarodowej w latach 1950-1953 postawiło nas wobec konieczności nie przewidzianego w pierwotnym planie szybkiego zwiększenia potencjału obronnego kraju. Stworzenie w ciągu 2-3 lat niemal od nowa poważyłemu przemysłu obronnemu wymagało przeznaczenia na ten cel wielkich funduszy, skierowania do budowy tego przemysłu i do nowo powstających przedsiębiorstw najbardziej wykwalifikowanych kadr inżynierskich i robotniczych, zapewnienie budowom o charakterze obronnym pierwszeństwa przy zaopatrzeniu w sprzęt i wysoko-wartościowe materiały, zmusiło nas do przedstawiania na cele obronne znacznej części przemysłu maszynowego, pracującego dotąd na cele cywilne, co przyczyniło się do osłabienia podstawy technicznej technicznej pozostałych gałęzi gospodarki narodowej, postawiło wielkie wymagania naszemu handlowi zagranicznemu. Rząd nie wykonałby swych podstawowych obowiązków, gdyby nie podjął tego zadania. Ale zadanie to zaczęły poważać na naszej gospodarce narodowej.

Nadmierne naciski inwestycyjne musiały spowodować nadmierne obciążenie dochodu narodowego, zwłaszcza w związku ze znacznie mniejszym wzrostem produkcji rolniczej od założonego w planie. Musiało też wywołać zbyt wielkie napięcie w gospodarce materialnej.

W rezultacie uchwał powziętych przez II Zjazd PZPR, choć nie w pełni wykonanych, zahamowano tempo wzrostu inwestycji w latach 1954-1955. Dokonano też zmian w wewnętrznej strukturze nakładów inwestycyjnych na korzyść rolnictwa oraz budownictwa mieszkaniowego i komunalnego. Znaczenie wzrosły nakłady na remonty kapitalne w gospodarce mieszkaniowej i w innych działach.

4. W toku sześciolatki w znacznym stopniu nie zostały jeszcze przekształcone w gospodarce narodowej dysproporcje, będące dziełem polityki niepoprawnej, będącej wynikiem zniszczeń wojennych oraz narosły nowe dysproporcje.

Do najważniejszych dysproporcji, jakie obecnie występują w naszej gospodarce narodowej, należą:

- dysproporcja między rozwojem przemysłu a rozwojem rolnictwa, dysproporcja pomiędzy rozwojem przemysłu przetworzonego, i budownictwa a rozwojem produkcji surowców i półfabrykatów. Wskazuje to w szczególności jako dysproporcja między potencjałem budownictwa a produkcją materiałów budowlanych, między rozwojem tego rodzaju przemysłu a rozwojem górnictwa, odnowić stali szlacheckich i niektórych asortymentów wyrobów walcowanych. Dysproporcje te są przyczyną niewykorzystania mocy produkcyjnej szeregu zakładów pracy i gałęzi przemysłu, powodują

poważne zakłócenia w zaopatrzeniu przemysłu, prowadzą do przestoju i braku rytmiczności w produkcji, stanowią one poważne źródło marnotrawstwa w gospodarce narodowej.

Nadmierne napięcie planu produkcji węgla przy niewykonaniu planu nakładów inwestycyjnych spowodowało nieregularne zwiększenie zatrudnienia czasu pracy i stosowania we wszystkich kopalniach pracy w niedziele.

Szybka rozbudowa przemysłu połączona była w niektórych wypadkach ze zbyt dużym wzrostem zatrudnienia i z nadmiernym odpięciem we wsi zwłaszcza młodzieży. Dopuszczono też do przestoju w zatrudnieniu pracowników administracyjno-biurowych.

Przy słabym zasadniczym kierunku wydatków rozwoju rzemieślniczej spółdzielczości pracy, w okresie planu sześciolatki popełniono szereg błędów w stosunku do rzemiosła indywidualnego, które powodowały niepotrzebną likwidację zakładów i w konsekwencji doprowadziły do pogorszenia zaspokajania potrzeb ludności w niektórych dziedzinach produkcji i usług rzemieślniczych.

5. Główną ujemną stroną planu sześciolatki był brak zabezpieczenia właściwego wzrostu stopy życiowej zarówno w samych założeniach planu jak i w jego realizacji.

Dynamika wzrostu płac realnych i dochodów realnych ludności znacznie odbiegała od założen planu pod względem ogólnych rozmiarów, a także przebiegła bardzo nierównomiernie w czasie.

Po pomysłym wykonaniu pierwszego półrocznego okresu, kiedy to płace realne wzrosły w przybliżeniu o 15 proc. w stosunku do 1949 r., nastąpił dwuletni blisko okres, w którym w wyniku nadmiernego napięcia inwestycyjnego i szybkiego wzrostu wydatków obronnych, wystąpienia ostrych objawów dysproporcji między przemysłem a rolnictwem — sytuacja zmieniła się na niekorzyść. Zachwiana została równowaga rynkowa. Ceny artykułów masowego spożycia silnie wzrosły. Jeśli idzie o artykuły produkcyjne państwowej własności duże podwyżki cen przy nieistotnych zmianach asortymentu, a czasem nawet i bez nich oraz daleko idące pogorszenie jakości przy niezmienionych cenach. W związku z tym nastąpił spadek płac realnych. Wprowadzono reglamentowanie sprzedaży niektórych artykułów.

Od drugiej połowy 1953 r. rozpoczął się ponownie stopniowy wzrost średnich płac realnych.

W rezultacie realizacji uchwał IX Plenum KC i II Zjazdu PZPR lata 1954 i 1955 przyniosły szybszy wzrost przeciętnej płacy realnej, jak również realnych dochodów chłopów.

Jednak i w latach 1953-55 mimo wyraźnych uchwał partii i rządu, występowały jeszcze często fakty niezaspokojenia potrzeb ludności, a także pogorszenia warunków życia w niektórych grupach i w niektórych miejscowościach.

Obok tych ogólnych wahań poziomu płac realnych, występowały w toku sześciolatki poważne różnice w zmianach tego poziomu pomiędzy poszczególnymi grupami pracowników. Położenie poważnej części ludności nie uległo poprawie, a położenie niektórych grup nawet się pogorszyło.

Choćby plan budownictwa mieszkaniowego został wykonany, a nawet nieznacznie przekroczony, sytuacja mieszkaniowa w kraju, przede wszystkim wskutek znacznego przystoju ludności miejskiej, nie uległa poprawie, a nawet nieco pogorszyła się, co znajduje wyraz w wzroście wskaźnika za gęstością na 1 izbę.

Jednocześnie poważnie zaniedbano konserwację starych budynków mieszkalnych.

W planie 6-letnim nastąpiła poważna rozbudowa szkolnictwa wszystkich szczebli i służby zdrowia, chociaż stan rozbudowy urzędów służby zdrowia i szkolnictwa podstawowego należy uznać za niedostateczny w stosunku do potrzeb.

Na niewykonaniu planu wzrostu płac i dochodów realnych, poza wymienionymi uprzednio czynnikami, wazyły więc:

- 1) brak właściwej koncentracji wysiłków na podniesienie produkcji rolniczej i szereg błędów polegających na naruszaniu zasad spójni ekonomicznej miasta ze wsią,
- 2) zbyt napięty i nierówny plan inwestycyjny i płynące stąd nadmierne obciążenie dochodu narodowego,
- 3) wysiłki ze strony nadmiernego napięcia w całej gospodarce szereg dysproporcji w ekonomicznym kraju,
- 4) brak rezerwy i niedostateczny stan zapasów w całej gospodarce narodowej,
- 5) objawy zniechęcenia na sprawy bytowe ludzi pracy i traktowanie wzrostu stopy życiowej, jako wypadkowej realizacji innych zadań, a nie jako jednego z podstawowych celów polityki gospodarczej.

Dokonując ogólnej oceny planu 6-letniego

stwierdzić należy, że — mimo dużych trudności, liczących braków i błędów — realizacja planu 6-letniego stanowi historyczne osiągnięcie klasy robotniczej i całego narodu polskiego pod kierownictwem PZPR.

W wyniku planu 6-letniego zmieniło się oblicze gospodarcze kraju. Powstały nowe okręgi przemysłowe. Polska stała się krajem o zdecydowanej przewadze przemysłu, krajem o dużych możliwościach dalszego rozwoju. Wzrosł poziom techniczny i kulturalny mas pracujących. Stworzone zostały podstawy dalszej pomyślnej socjalistycznej przebudowy naszej gospodarki i systematycznego podnoszenia stopy życiowej całego narodu.

Ujemne zjawiska w wykonaniu planu 6-letniego mają swoje źródło przede wszystkim w naruszeniu leninowskich norm życia partyjnego i zasad demokratyzmu socjalistycznego, w oddziaływaniu kultu jednostki i w braku kolektywnego kierownictwa polityką gospodarczą. Znalazło to między innymi wyraz w nadmiernej centralizacji i w biurokratyzowaniu metod planowania i kierowania gospodarką narodową, w braku jawności życia gospodarczego, w krepowaniu inicjatyw i niedostatecznym rozwinięciu działania bodźców materialnego zainteresowania oraz braku demokratycznej kontroli mas pracujących nad działalnością administracji państwowej i gospodarczej.

W rezultacie błędy w założeniach planu oraz dysproporcje wynikające z przyczyn objętych powyższymi paragrafami, w tym w szczególności w stosunku do decyzji zebrania i ze względu na to, że naczelny dyrektor złożył do Wojewódzkiej Komisji

g) wciągnięcie mas pracujących do aktywnego udziału w rozpatrywaniu wytycznych planów gospodarczych, przy czym udział ten nie powinien ograniczać się do uczestniczenia w omawianiu planów swego odcinka, ale powinien także polegać na dyskusji nad podstawowymi zagadnieniami rozwoju gospodarki narodowej.

W tym celu konieczne jest:

- a) zapewnienie niezbędnej koncentracji wydatków,
- b) zapewnienie niezbędnej koncentracji wydatków,
- c) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- d) stopniowe zwiększanie stanu zapasów surowców i półproduktów;
- e) położenie silnego nacisku na postępowanie w dziedzinie rolnictwa ze szczególnym uwzględnieniem bodźców zainteresowania materialnego wyników produkcji zarówno chłopów indywidualnych, jak i członków spółdzielni produkcyjnych;
- f) realne ustalenie planu inwestycyjnego celu uciążliwego nadmiernego obciążenia dochodu narodowego, a także zakłóceń w procesie inwestycyjnym, powodujących spójność uruchamianie obiektów inwestycyjnych maszyn i zamrażanie przez to poważnych środków. Główny akcent polityki inwestycyjnej winien być położony na pełne wykorzystanie istniejących mocy produkcyjnych przez ich uzupełnienie, rekonstrukcję i modernizację oraz na zakreślenie rozpoczęcia obiektów przemysłowych;
- g) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- h) stopniowe zwiększanie stanu zapasów surowców i półproduktów;
- i) położenie silnego nacisku na postępowanie w dziedzinie rolnictwa ze szczególnym uwzględnieniem bodźców zainteresowania materialnego wyników produkcji zarówno chłopów indywidualnych, jak i członków spółdzielni produkcyjnych;
- j) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- k) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- l) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- m) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- n) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- o) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- p) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- q) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- r) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- s) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- t) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- u) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- v) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- w) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- x) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- y) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- z) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- aa) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ab) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ac) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ad) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ae) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- af) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ag) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ah) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ai) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- aj) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ak) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- al) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- am) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- an) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ao) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ap) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- aq) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ar) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- as) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- at) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- au) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- av) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- aw) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ax) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ay) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- az) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- aa) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ab) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ac) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ad) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ae) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- af) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ag) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ah) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ai) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- aj) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ak) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- al) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- am) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- an) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ao) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ap) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- aq) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ar) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- as) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- at) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- au) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- av) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- aw) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ax) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ay) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- az) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- aa) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ab) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ac) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ad) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ae) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- af) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ag) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ah) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ai) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- aj) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ak) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- al) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- am) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- an) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ao) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ap) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- aq) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- ar) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- as) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- at) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- au) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- av) stopniowe, lecz konsekwentne przeciwdziałanie dysproporcji między możliwościami przetwórczym przemysłu a niedostateczną bazą surowcową, zwłaszcza przez rozbudowę produkcji węgla i koks, wyrobów hutniczych i szeregu podstawowych wyrobów chemicznych;
- aw) stopniowe, lecz kon

Sprawy Dnia

Wzamy pod rozway rozklad poszczególnych sklepów handlu uspołecznionego w mieście. W tej dziedzinie cechuje wydział handlu przydziałem rady narodowej jakaś dziwna polityka. A raczej jej brak.

Mieszkańcy wszystkich niemal peryferyjnych dzielnic Białegostoku wiedzą: chcąc coś kupić — biegać do śródmieścia. Tu bowiem są zgrupowane sklepy wszelkich branż. Sklep spożywczy na peryferiach jeszcze znajdziesz (choć i tych nie ma tam za wiele...), ale spróbuj kupić cokolwiek innego niż wiktuały. Jasna rzecz — w śródmieściu jest większe skupisko ludzi niż na peryferiach, w śródmieściu zatem powinno być sklepów więcej. Ale to nie znaczy wcale, że muszą tu być niemal wszystkie.

A poza tym... Zadajmy sobie trud i policzmy ile jest w śródmieściu sklepów z tekstyliami. Doliczmy do tego jeszcze dwa domy towarowe, które również mieszczą się w śródmieściu.

A ilość sklepów tzw. nabiato-wych? Pod tym względem upośledzone jest nie tylko śródmieście, nie tylko peryferia, lecz — całe miasto. Mamy ich bowiem „aż” trzy. O organizacji dalszych tego typu — ani słychu. W nowym bloku przy ul. Nowy Świat na przykład oddano do użytku lokal sklepowy. Idealne miejsce na taki właśnie sklep nabiatoowy. Ale organizuje się tam sklep spożywczy PSS, chociaż o 20 metrów dalej mieści się spożywczy sklep samoobsługowy. Dziwne? Aż nadto.

Czyż sprawą dnia codziennego dla wielu mieszkańców naszego miasta nie jest właściwe rozmieszczenie sklepów różnych branż?

Zacznijmy wreszcie stosować jakąś rozsądną politykę w tej mierze. Dotychczasowa bowiem sieć sklepów jest zbyt „dziurawa”. (hk)

Dla rozwoju rzemiosła - dogodniejsze warunki

Ostatnia IV Sesja Miejskiej Rady Narodowej w Białymstoku radziła nad rozwojem drobnej wytwórczości na terenie miasta. O przebiegu tej sesji pisaliśmy. Dziś chcemy pokrótce omówić sprawę rzemiosła indywidualnego.

Uwaga!

Zmiana napięcia prądu

Jak już informowaliśmy naszych Czytelników, Zakład Zbytu Energii Elektrycznej dokonuje stopniowo w poszczególnych dzielnicach miasta zmiany napięcia prądu elektrycznego ze 120 na 220 volt. Do końca bieżącego roku we wszystkich dzielnicach naszego miasta korzystać będziemy z prądu o napięciu 220 volt.

W dniu 6 sierpnia napięcie prądu zmienione zostanie w rejonie nr 5, obejmującym ulice: 1 Maja, od Białki do ul. Zielnej, Ogrodowa, od Kraszewskiego do Fabrycznej ul. Kraszewskiego od Ogrodowej do Starobolańskiej i ul. Starobolańska od 1 Maja do Sobieskiego. Napięcia prądu zmienione zostaną także w rejonie nr 6, obejmującym ulice: Złota, Łakowa od Starobolańskiej do Ryńskiej i Sobieskiego od Próżnej do Ryńskiej.

Mieszkańcom wymienionych ulic przypomniamy, że powinni w dniu 6 zmieniać zapowłoki i aparaty radiowe na 220 volt, wymienić elementy grzejne w obrotowych elektrycznych żarówkach itp., silniki jednofazowe pracujące ze 120 volt na 220 volt.

Posiadacze instalacji oświetleniowej o zasilaniu trójfazowym muszą przelać te instalacje z układu trójfazowego na dwufazowy. To samo należy zrobić w silnikach o napięciu 220-220 volt. Silniki na napięcie 127-220 volt na nowym napięciu pracować nie będą mogą.

Kącik rozstrągniętych
W dniu 25 ewentualnie 26 lipca w białostockim oddziale „Orbis” przy Ryнку Kościuszki 30 pozostawiono paczkę z lekarstwami. Rozstrągnięta osoba może się na swoją zebrać zgłoszając do dr. Informatyki redakcji „Gazety Białostockiej” — Białystok, Kilińskiego 15, pokój nr 6.

Zagadnienie to w referacie i koreferacie zostało potraktowane raczej marginalnie. Nie jest to dziełem przypadku. Jest to też wynikiem faktu, że rzemiosło indywidualne traktowane było po macoszemu. Życie dowiodło niesłuszności takiego postępowania. Ostatnie posunięcia partii i rządu zmierzają do wyrugowania wielu niesłusznych dotychczasowych tendencji ograniczających rzemiosło indywidualne.

Nienajlepiej przedstawia się również sytuacja rzemiosła indywidualnego w naszym mieście. — Rzemieślników indywidualnych traktowano jako wyzyskiwaczy i spekulantów — mówi radny Taranienko — i starano się ograniczyć ich usługi poprzez wysokie ryczałty podatkowe, nieprzynależenie lokali pod warsztaty, a nawet zabieranie lokali.

Na potwierdzenie tego podały przykłady: Gorsecierka Janina Gwacka już od 5 lat stara się o przydzielenie jej własnego lokalu na warsztat, zebranego niesłusznie w 1950 roku przez Prezydium MRN. Mimo decyzji Ministerstwa Gospodarki Komunalnej ob. Gwacka nie otrzymała dotychczas własnego lokalu. Prezydium MRN zawiadomiło ją, że lokal ten otrzyma, lecz nie podała kiedy. Może za następnym lat 5?

W ubiegłym roku Prezydium MRN zwróciło się do Izby Rzemieślniczej w Białymstoku, by ta sprowadziła do naszego miasta technika precyzyjnego. Izba Rzemieślnicza takiego fachowca sprowadziła aż z Malborka, lecz Prezydium MRN po 6-miesięcznym namyśle odmówiło mu przydziału lokalu, mimo że poprzednio zobowiązało się lokal mu przydzielić.

Rozwój rzemiosła indywidualnego w naszym mieście był również hamowany przez niewłaściwą politykę finansową, jaka przeważało Prezydium MRN. Przykłady naprawdę są zaskakujące: szewcowi Antoniemu Michalowskiemu miesięczny ryczałt podatkowy 350 zł, jaki płacił w ubiegłym roku, podniesiono w tym roku do 2.500 zł. Podobnych przykładów podawano więcej.

Na 14-dniową wadrowkę

Urlop spędzamy różnie — zależnie od upodobań: na kajakach, w górach, nad morzem. Jedną z form wypoczynku, połączonego z poznawaniem pięknych zakątków kraju są wczasy wodne.

Zarząd Okręgu PTT-K w Białymstoku dysponuje jeszcze kilkoma skierowaniami na wczasy wodne do Gór Wałbrzyjskich i do Gór Ziemi Kłodzkiej. Wadrowka rozpoczyna się 7 sierpnia.

Warto skorzystać. PIHM zapowiada na sierpień dobrą pogodę.

Ogólnie radni stwierdzili że ryczałty podatkowe dla poszczególnych rzemieślników w tym roku w stosunku do roku ubiegłego wzrosły od 20 do 120 proc., a w niektórych wypadkach nawet do 700 proc. Gdy do tego dodamy, że rzemieślnik pragnący zakupić narzędzia do warsztatu musiał uzyskać na to zgodę Ministra Przemysłu Drobnego — to będziemy mieli niezbyt przyjemny, niestety, obraz życia indywidualnego rzemieślnika.

O tych sprawach mówili radni na ostatniej sesji, żądając od Prezydium MRN zmiany dotychczasowej polityki w stosunku do rzemiosła indywidualnego.

Znalazło to wyraz w podjętej przez sesję uchwałę, która w jednym z swych punktów mówi: „Zobowiązujemy się Prezydium MRN do niesienia pomocy rzemiosłu indywidualnemu w zakresie s'osowania właściwej polityki finansowej, zwiększenia dla indywidualnych rzemieślników przydziałów materiałów i surowców, umożliwienia im nabycia maszyn i narzędzi od przedsiębiorstw socjalistycznych, uwzględnienia w planach rozdzielności lokali na punkty usługowe dla rzemiosła indywidualnego oraz do ściślejszej współpracy z Izba Rzemieślnicza Cechów i Rzemiosł przy wydawaniu kart rzemieślniczych, kontroli warsztatów, szkoleniu nowych kadr rzemieślniczych”.

Uchwała stwarza dogodne warunki do rozwoju rzemiosła indywidualnego. Jednakże nie samo podjęcie uchwały rozwiąże problem, lecz jej konsekwentna realizacja. (ip)

Gazeta sportowa

Dziewczęta i juniorki Startu walczą w BIAŁYMSTOKU o tytuły mistrzyń zrzeszenia w lekkoatletyce

W najbliższą sobotę i niedzielę 4 i 5 bm. białostockiej stadionu Sparty będzie arena walki najlżejszych dziewcząt i juniorek — lekkoatletek ZS Start o tytuły mistrzyń zrzeszenia. Na bieżni, rzutniach i skoczniach stadionu startować będą reprezentantki wszystkich województw w Polsce.

Lekkoatletki Startu w naszym województwie, a szczególnie w kategorii dziewcząt i juniorek, należą do słabszych w Polsce, dlatego prawdopodobnie nie odegrają najważniejszej roli. Niemniej jednak w barwach reprezentacji woj. białostockiego wystąpi kilka młodych utalentowanych lekkoatletek. Do nich należą Daszkiewicz z Łomży, Skączka z Łomży, graniczkach 470 — 490 m sportlerka Lutrzykowska również z Łomży i bieżalnica na średnich dystansach Sasimowicz (Augustów). Jednak zostawmy nasze ho-

skopy. O aktualnych możliwościach naszych i innych dziewcząt reprezentantek przekonamy się na stadionie Sparty. Przypominamy, że początek zawodów w sobotę 4 bm. nastąpi o godz. 16 a w niedzielę 5 bm. o godz. 10. Wstęp na mistrzostwa — bezpłatny. * W dniach 7 i 8 bm. na stadionie Sparty w Białymstoku zmierza się dla odmiany najlepszą młodzież i juniorki ZS Startu w Polsce (ko)

W niedzielę — czołówka kolarzy znowu na starcie

II i III — klasiści „kręca” o tytuły mistrzów województwa

I znowu czeka nas poważna impreza kolarska. Tym razem indywidualne szosowe mistrzostwa województwa na rok 1956 dla kolarzy II i III klasy.

Będzie to emocjonujące walki na szosie o tytuł najlepszego kolarza — mistrza województwa. Nie wątpliwie, że zrzeszenia zgłoszą do WKKF wszystkich swoich kolarzy — aktualnych posiadaczy II i III klasy z Burakimi, Mankowskim, Kiczka i Przybylskim na czele.

Kolarze II klasy mają do pokonania dystans 135 km na trasie Zabłudów (start) — Bielsk-Podlaski — Hajnówka (polmerki) — Bielsk-Podlaski — Białystok (z meta na szosie przy głównej bramie stadionu Sparty). Start do wysięgu w Zabłudowie nastąpi o godz. 13.30. Spodziewany przyjazd pierwszych kolarzy na metę, która znajdzie się będzie również na szosie przy stadionie Sparty w Białymstoku — około godz. 17.30.

Kolarze III klasy będą musieli przejechać dystans 80 km na trasie Zabłudów — Bielsk-Podlaski — Białystok. Start III-klasistów nastąpi o godz. 14. Spodziewany przyjazd pierwszych kolarzy na metę, która znajdzie się będzie również na szosie przy stadionie Sparty w Białymstoku — około godz. 16.20.

Przypominamy, że prawo startu mają ci zawodnicy — kolarze II i III klasy, którzy zarejestrowani są w sekcji kolarskiej WKKF i legitymują się aktualnymi badaniami lekarskimi, odpowiadającymi w książeczce karsyfikacyjnej lub książeczce zdrowia.

Zbiórka zawodników nastąpi w niedzielę 5 bm. o godz. 10 przed Hotelem Miejskim w Białymstoku, skąd uczestnicy wyślemy przewiezieni zostaną samochodami do Zabłudowa na start.

Do kibiców apelujemy — nie szczędzić oklasków dla walczących kolarzy. (ko)

Siatkarze Gwardii jadą do Lublina a jun. orczy-pilkarze grają z UNIA RACIBÓRZ

W piątek 3 bm. siatkarze białostockiej Gwardii wyjeżdżają do Lublina, gdzie w niedzielę 5 bm. wystąpią w meczu Sparta Lublin (I liga) — Stal ESC (mistrz lubelskiej klasy A) — Gwardia Białystok.

Cieżka przeprawa czeka juniorek — piłkarzy Gwardii Białystok. W najbliższą niedzielę 5 bm. rozegrają oni na boisku Sparty w Białymstoku (godz. 17) ćwierćfinałowy mecz o mistrzostwo Polski. Przeciwnikiem białostoczan będzie mistrz Polski juniorów z 1954 r. — Unia Racibórz. Wielu juniorów tego zespołu reprezentuje barwy Unii Racibórz w rozgrywkach III ligi grupy wrocławskiej. (ko)

Bilardziści już załatwieni ale bridżyści ciągle w kłopotach lokalowych

Zapaleni gracze w bilard, których w Białymstoku jest sporo, z radością powitali stół bilardowy w dolnej sali kawiarni „Podlasianka”. O tym, że stół bilardowy w Białymstoku był od dawna potrzebny może świadczyć to, że od godzin rannych, aż do godziny 23 codziennie stół

Wprawdzie cena wypożyczenia stołu na godzinę jest dość wysoka — 15 zł, wprawdzie stół do dzisiejszego dnia jest krzywo ustawiony, wprawdzie komplet bil jest nierówny — ale zapaleni bilardowi to nie przeszkadza.

jest zajęty. Grają starzy bilardowi wyjadacze, szkolą się, szlifują uderzenia młodzi miłośnicy tej interesującej gry.

Bilardziści więc zostali załatwieni. Tylko bridżyści Białegostoku mają nadal kłopoty lokalowe. Nikt dotychczas nie chce zorganizować u siebie klubu bridżistów. W innych miastach Polski kluby bridżowe dawno już istnieją, a w Białymstoku jak dotychczas — ...nici.

Czyżby nie można było właśnie w dolnej sali „Podlasianki” tam, gdzie stoi stół bilardowy, wstawić ze cztery stoliki z zielonym sukmem, przy których bridżyści mogliby rozegrać kilka robórk? Nie będą nikomu przeszkadzały, a „Podlasianka” oprócz zwolenników bilardu i szachów sciągać będzie zapalcieńców bridżowych, a tych ostatek jest sporo w naszym grodzie

Na naszym zdjęciu: przy stole bilardowym. (b) Fot. „Gazeta” — Z. Z.

Kronika BIAŁOSTOCKA

KINA
„Pokój” — godzina 13, 15, 17, 19, 21. „Ulica zbrojniców” — dozwolony od 18 lat.

OGŁOSZENIA arobne

SPRZEDAŻ

Sprzedaje domy. Wiadomość: Białystok, Fabryczna 38 a m. 2 (I piętro). g 532-0

Sprzedam magnetofon „Elfa 6” 1300 m taśmy. Wiadomość: Białystok, Kraszewskiego 31. g 530-1

ZGUBY

Zgubiono prawo jazdy kat. IV, dowód rej. motocykla marki „WFM” nr ER-0245 wydany przez Wydział Komunikacji Drogowej w Białymstoku na nazwisko Rabczyński Wacław. g 551-1

Pies wizer brazyjowy zaginiony. Odprowadzić za wynagrodzeniem: Białystok, ul. Lomżyńska 3. g 551-1

MIĘSKIE PRZEDSIĘBIORSTWO ROBÓT DROGOWYCH W BIAŁYMSTOKU
zawiadamia
wszystkich kontrahentów o przeniesieniu siedziby z ul. Cieszyńskiej Nr 2 na Plac Dziesięciolecia barak Nr 5. k 356-0

Program RADIOWY

na dzień 3. VIII, (piątek) Białystok na fal 184,2 m
5.00 Początek audycji; 5.05 Muzyka poranna; 5.20 Gimnastyka; 5.30 Stan pogody i wiadomości; 5.35 Orkiestra dęta; 5.45 Kalendarz radiowy; 5.50 Program dnia; 5.55 Muzyka poranna; 6.10 Chwile muzyki; 6.15 Pozdanka dla rodziców; 6.30 Stan pogody i dziennik poranny; 6.40 Muzyka rozrywkowa; 7.10 Gra ork. Mantovani; 7.40 Chwila muzyki; 7.45 Duety fortepianowe; 8.00 Stan pogody i wiadomości; 8.06 Piosenki z Festiwalu Młodzieży i Studentów; 8.30 Stan pogody i wiadomości; 8.36 Koncert solistów; 9.00 Przerwa; 11.25 Informacje i komunikaty; 11.30 Program dnia; 11.35 Muzyka popularna; 11.57 Sygnał czasu i hejnał z Wieży Mariackiej; 12.04 Wiadomości; 12.10 Przegląd pra-